

de Bat a Bat

Número 23 • Març/abril 1998

Periòdic de la Fundació Hospital/Asil de Granollers

Aniversari per a tots

Durant els mesos de març i abril han tingut lloc alguns dels actes que estaven previstos per al 75è aniversari de l'edifici històric. Gairebé s'ha completat el cicle de conferències "L'Hospital al vostre servei", que ha servit per donar a conèixer diferents aspectes del nostre Hospital i la seva assistència. D'altra banda, els actes lúdics han comptat amb una excel·lent participació popular.

Excursió popular

El diumenge 22 de març es va celebrar la 16a edició de l'excursió popular de Granollers, organitzada com cada any per l'Agrupació Excursionista de la ciutat, que en aquesta ocasió s'ha volgut sumar a la celebració del 75è aniversari. Els participants van sortir a les vuit del matí des de l'edifici històric de l'Hospital per fer un dels dos recorreguts proposats: un d'onze quilòmetres i un altre de disset. El primer en arribar de nou a l'Hospital va fer el recorregut més llarg en dues hores i mitja. Cap

a la una del migdia gairebé tothom havia arribat a lloc. Hi van participar 300 persones de totes les edats, des dels sis anys fins algun que passava la setantena.

Concurs d'ocells

El 18 d'abril, a partir de les nou del matí, es van aplegar davant l'edifici històric molts aficionats als ocells carregats de gàbies amb els seus passerells, verdums, cadeneres i pinsans, disposats a gaudir dels seus cants i a emportar-se a casa algun dels 40 trofeus que hi havia preparats per als guanya-

Conferència del cicle "L'Hospital al vostre servei" sobre el Diagnòstic i tractament del càncer a l'Hospital de Granollers

dors de cada categoria. La Societat Ocellaire de Canovelles, amb Manolo Sánchez, operari del nostre departament de Manteniment, va encarregar-se d'organitzar el certamen,

que va resultar un èxit de participació. 166 ocells van mostrar les seves habilitats canores davant el nombrós grup d'aficionats i curiosos que hi havia

•••(Continua a la p. 2)

El servei de Restauració

El servei de Restauració de l'Hospital disposa de dues cuines: la del Centre Geriàtric i la de l'Hospital pròpiament dit. La primera serveix menjars a l'Hospital de Dia, als residents, a la Unitat de Cures Palliatives i a la Unitat de Convalescència. La cuina de l'Hospital atén els clients hospitalitzats i el menjador laboral.

L'equip de la cuina del Geriàtric està format per sis persones, que serveixen 340 àpats al dia, mentre que la de l'Hospital compta amb el treball de 26 persones, entre cuineres, ajudants i cambreres, a les quals s'han d'afegir una supervisora, un cap de cuina i tres dietistes de l'empresa Restaurantes en Concesió, que gestiona la cuina del nostre Hospital. Aquesta cuina serveix

una mitjana diària de 1.220 àpats entre els dels malalts i els del menjador laboral.

Les cambreres de planta són les responsables de portar el menjar des de la cuina fins al malalt, així com de la recollida i neteja de les safates. D'altra banda, els dietistes duen a terme una feina a planta per a aquells malalts que per les seves necessitats han de tenir una possibilitat d'elecció més àmplia.

Controls de qualitat i seguretat

El circuit de proveïment-servei comença amb la compra dels productes a manipular sota els criteris de qualitat i servei de les empreses proveïdores, amb marges de •••(Continua a la p. 2)

Entrevista amb tres germanes de la Comunitat Vedruna
pp. 4 i 5

Signatura d'un acord per a l'estabilitat laboral
pp. 6

Nous cursos a l'Hospital
p. 7

Aniversari per a tots

de Bat a Bat

Director
Camil Escánez

Redactora en Cap
Gemma Carbonell

Consell de Redacció
Carme Barbany
Marisa Camacho
M. Dolors Dalmau
Consol Fusté
Coral Gómez
Marina Molins
Patricia Prieto
Josep Maria Tàrrach

Col·laboradors
Alvaro Rubio
Neus Pérez

Assessoria i Assistència
Redaccional
Josep Díaz

Disseny
Simó Calvo

Etiquetatge i embossament
Residents del Centre Geriàtric

(Continuació)

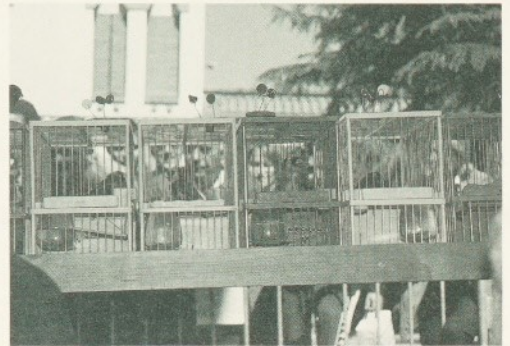
(Ve de la p. 1) •••

aquell dia a l'Hospital. Un tros de coca i un trago de moscatell van servir perquè tots els assistents gaudissin d'un matí ben distret, escoltant el cant dels ocells i fent-la petar amb els companys.

Sevillanes i ball flamenc

El mateix dia 18 d'abril, a partir de les cinc de la tarda, es va celebrar un festival de ball flamenc i sevillanes a la sala d'actes del Centre Geriàtric, com a prelude de la Feria d'Abril.

En Jordi Andreu, del departament de Manteniment, l'ànima i organitzador de la festa, va fer de mestre de cerimònies tot presentant els grups que hi van actuar. La Casa d'Andalusia a Montornès, amb el grup de ball "El Poderío" i el Centre Cultural d'Andalusia a Granollers, amb un grup de ball i un cantant, van ser els encarre-

El concurs d'ocells va aplegar un públic molt curiós.

gats de la vessant artística de la festa.

Tots dos grups de ball van oferir al públic assistent uns quadres variats i alegres, que van fer les delícies de tothom. Un cop acabat el festival, es va oferir, a la pineda del centre geriàtric, un àpat a base de *fino* i tapes per a tots els assistents.

La Diada de la bicicleta va passar per l'Hospital.

de B!!! de guàrdia

(Continuació)

(Ve de la p. 1) •••

temps d'aproximadament 2-3 dies. Els productes arriben i s'emmagatzemen en cambres, congeladors i magatzem. Una ajudant es responsabilitza, junt amb el cap de cuina, de la rotació dels estocs i de l'adequació dels productes, que segueixen controls de qualitat i seguretat exhaustius mitjançant les anàlisis efectuades per un laboratori extern un cop al mes i la congelació de mostres diàries de cada àpat. Cal destacar que actualment s'està efectuant un estudi de riscos laborals per a l'Hospital. Un altre aspecte important és la neteja que requereix aquest servei, doncs d'una o altra forma

El servei de Restauració

L'equip del servei de Restauració.

som responsables del benestar de cada una de les persones que treballen o han d'estar ingressades a l'Hospital. És per això que hem implantat un pla de neteja

i desinfecció integral de les cuines.

Servei de Cuina

Diada de la bicicleta

El diumenge 26 d'abril va tenir lloc la Diada de la bicicleta, que cada any organitza l'Ajuntament de Granollers. Enguany, aquesta festa també s'ha volgut afegir a la commemoració del 75è aniversari fent que el circuit passés per l'Hospital, on es va obsequiar tots els participants amb una gorra. L'objectiu que s'havia marcat l'organització d'aconseguir mil participants es va complir, ja que més d'un miler de persones, entre ciclistes i voluntaris, van ser al carrer per viure aquesta festa.

L'objectiu de la diada, segons els organitzadors, no era altre que disfrutar dintre de Granollers del que és la bicicleta i conèixer zones de la ciutat on normalment no s'hi circula. Es van fer dos recorreguts, l'un de setze quilòmetres per als grans i l'altre de sis per als més petits. Els participants van acabar tots junts al Palau d'Esports. El bon temps i l'alta participació van fer que aquesta diada fos un èxit.

L'Hospital al vostre servei

Durant els mesos de març i abril s'han celebrat gairebé totes les conferències del cicle "L'Hospital al vostre servei", que es va iniciar el 10 de març amb l'objectiu d'acostar l'Hospital als ciutadans de Granollers i la comarca.

Han estat set sessions que han tractat temes que van des de l'atenció als pacients amb càncer o l'atenció sociosanitària, fins a la formació i la docència, passant per les

A l'abril es van ballar sevillanes al nostre Hospital.

malalties cardiovasculars o l'atenció a Urgències. Cadascuna ha estat feta per un grup de professionals de l'Hospital vinculats al tema que es tractava, de forma interdisciplinària. A la sala d'actes del Museu de Granollers, cada dimarts s'han aplegat un grup de ciutadans interessats a informar-se de l'oferta assistencial del nostre Hospital.

Una diada de Sant Jordi molt especial

Enguany la festa de Sant Jordi ha estat especial a l'Hospital. A la ja tradicional venda de roses a benefici de la Residència d'avis s'hi va afegir la venda del llibre *t'estimo*, un recull de 25 poemes i una història d'amor escrits per treballadors de

l'Hospital, amb pròleg de la periodista Montserrat Ponsa. Se'n van editar 750 exemplars fets artesanalment, que es van vendre al preu de 800 pessetes. Al vespre ja s'havien exhaurit gairebé tots, la qual cosa va fer que fos el llibre més venut a la diada de Sant Jordi a Granollers. A l'entorn d'aquests poemes, es va organitzar un recital poeticomusical, que es va fer al migdia i al vespre a la sala d'actes. Un grup de professionals de l'Hospital es va encarregar de recitar els poemes, acompanyats per la guitarra de Rafael Sala. Va ser un acte íntim, emotiu, que va satisfer el nombrós públic assistent.

Carme Barbany

La Sra. Dolors Casacuberta va participar en la conferència sobre l'oferta d'atenció sociosanitària a l'Hospital.

La diada de Sant Jordi es va celebrar un recital poeticomusical.

De Puente Genil a Granollers

José Quintero

En José Quintero Castro va nèixer a Puente Genil (Còrdoba) el 27 d'agost de 1931. Els seus pares, Josefa i Francisco, treballaven al camp i en José de ben jove va començar a treballar com a ajudant de paleta. El servei militar el va portar a la caserna de Lepant de Barcelona l'any 1952. En llicenciar-se va trobar feina de paleta a Sitges i més tard a Granollers.

L'any 1956 va tornar a Puente Genil per casar-se amb la seva novia de sempre, la Sra. Maria González Giménez. Després del casament es van traslladar a viure a Canovelles en una pensió, fins que van tenir casa pròpia. Van tenir nou fills, quatre nois i cinc noies: José, Francisco Javier, Alberto, Dolors, Montserrat, M. Carmen, Immaculada i Raquel. En José és avi de tres nets.

Al voltants de l'any 1980 les coses van canviar per en José, perquè la seva esposa va morir i la família es va disgregar. Van ser temps difícils i en José vol aprofitar per mostrar el seu agraïment a la Sra. M. Baulenas i la Sra. Oliveras que els van ajudar molt en aquells moments.

En José Quintero viu a la nostra residència des del febrer de 1993. Sempre ha estat un gran aficionat al futbol, seguidor del Real Madrid, i ho continua sent. Un dels seus entreteniments preferits és seguir els partits per la televisió.

Actualment és el més fidel col·laborador en l'embossament i etiquetatge per a les trameses de la nostra revista i d'altres enviaments que es fan a l'Hospital. Des d'aquí li volem agrair molt sincerament la seva col·laboració.

Consol Fusté

Entrevista amb tres germanes de la Comunitat

"Vam impulsar la transformació"

Parlem amb les germanes Pilar Castellanos, Fina Hernández i M. Dolors Sitjes del paper que ha tingut la Congregació Vedruna des de la seva arribada l'any 1855 a l'Hospital de Granollers.

Com va venir a Granollers la Congregació de Carmelites Vedrunes?

Dolors Sitjes.- Un dels objectius de la fundadora de la nostra Congregació, Joaquina de Vedruna, era atendre la gent més pobre i en aquella època els més pobres es trobaven als hospitals. Va ser l'Ajuntament de Granollers, qui coneixia l'activitat de la nostra Congregació vers els pobres i malalts, que s'hi va posar en contacte perquè tres germanes vinguessin a fer-se càrrec de l'Hospital de Granollers, que aleshores estava ubicat a l'antic convent dels Caputxins.

Pilar Castellanos.- Tal com figura en l'acta de fundació de l'Hospital, aquest es feia "per servir els pobres de Jesucrist", i aquestes mateixes paraules apareixen també en les Constitucions de la nostra Congregació.

Fina Hernández.- Joaquina de Vedruna, filla de Barcelona, vídua i mare de nou fills, va fundar la Congregació Vedruna a Vic el 1826, per "posar remei a les necessitats de tots els pobres". La Congregació va començar a col·laborar de forma oficial amb l'Hospital d'Igualada, encara que ella ja havia prestat abans la seva ajuda cuidant malalts a l'Hospital de Vic. De fet, la Congregació va iniciar el seu camí dedicant-se al món sanitari i al món educatiu, en aquest cas tenint cura de l'educació de la dona, poc desenvolupada en aquells anys.

La vostra dedicació a l'Hospital, quan estava als Caputxins, era cuidar els pobres, els orfes i els desamparats que hi arribaven.

FH.- Sí. Hi havia tota mena de necessitats, gent gran i gent jove, homes, dones, gent malalta i persones que no tenien un lloc per viure. Amb molt pocs mitjans els prestàvem tota l'ajuda que podíem.

Quin paper ha tingut la vostra Comunitat en l'evolució de l'Hospital?

FH.- Jo diria que vam ser les impulsores de la transformació d'aquest Hospital. Espero que no es malinterpretin aquestes paraules; el que vull dir és que hi va haver un temps, 30 anys enrera, en què ens encarregàvem de gairebé tot el necessari per tirar endavant l'Hospital. Amb l'ajuda de l'administrador, el Sr. Estebanell, i d'un comptable, el Sr. Dachs, i l'assistència dels primers metges, algunes

infermeres i altres persones que van col·laborar amb l'Hospital, vam veure com anava creixent aquesta institució.

PC.- Fins el punt de fer veure als patrons que l'Hospital necessitava algú per dirigir-lo, per gestionar-lo, és a dir, un gerent que posés en marxa una estructura organitzativa.

FH.- Va ser aleshores que va arribar el primer gerent, el Sr. Obach. Era la segona meitat de la dècada dels seixanta i en aquells moments formaven la Comunitat 15 monges. Vam fer unes quantes visites a d'altres hospitals comarcals per tal de veure com estaven organitzats. Va ser un moment de canvi molt important que ens va afectar també a nosaltres, però hi vam confiar i la veritat és que tot va anar força bé.

PC.- Sempre hem tingut molt clar que una cosa era l'Hospital i una altra la Comunitat, però sempre hem mantingut una actitud de servei vers la institució.

Quins valors caracteritzen la vostra Congregació?

DS.- Els valors que sempre ens han inspirat són la pobresa, la fraternitat i l'oració. Ser presència de valors humans i cristians és una constant de la nostra Congregació.

Potser hi ha gent que s'ha preguntat alguna vegada quin sentit té la vostra presència en un Hospital que ha esdevingut una referència en el seu nivell i on treballen gairebé mil persones.

PC.- És cert que les coses, afortunadament, han canviat molt a la majoria dels hospitals on hi havia, o hi ha, comunitats religioses. Quan l'Hospital començava a convertir-se en un veritable centre assistencial molta gent ens preguntava quin sentit tenia la nostra presència aquí. Sempre hem procurat no dificultar en cap moment l'avenç del centre a nivell tècnic, assistencial, humà i organitzatiu. Tot el que hem fet ho hem fet per l'Hospital.

Vau participar molt en el desenvolupament de la infermeria.

FH.- A finals dels seixanta i començament dels setanta, es va veure la necessitat d'anar concentrant la nostra feina a l'Hospital en l'àmbit de la infermeria. Amb germanes arribades d'altres llocs de l'estat vam organitzar la nostra formació com a infermeres.

PC.- Recordo també que amb la col·laboració dels metges que aleshores treballaven a l'Hospital vam organitzar un curs d'auxiliar d'infermeria a través del PPO. Any més tard

Vedruna de l'Hospital de Granollers

ció de l'Hospital"

es va posar en marxa una escola d'infermeres. L'any 1978 es va crear la Direcció d'Infermeria, on, amb l'ajuda i col.laboració d'altres infermeres, hem estat treballant durant molts anys. Totes les accions formatives i d'altre caire que hem volgut portar a terme hem procurat que estiguessin integrades dins l'estructura del centre. Fins i tot un servei que molta gent trobava a faltar per part nostra com és el servei religiós l'hem volgut fer de manera que estigui totalment contemplat dins l'estructura organitzativa.

Sembla que la vostra Congregació dóna molta importància a la formació?

DS.- És un punt que forma part dels objectius de la nostra Congregació i sempre hem procurat mantenir-lo i adequar-lo a les necessitats dels temps.

Quantes germanes viviu a la Comunitat en aquests moments?

DS.- Ara som nou, de les quals cinc treballem a l'Hospital. De les altres, tres hi realitzen un treball de voluntariat. Actualment, l'Imma, també vedruna, encara que forma part d'una altra Comunitat, segueix treballant amb nosaltres.

Com esteu organitzades a nivell jeràrquic?

FH.- Cada tres anys el govern provincial fa una consulta a les comunitats per veure qui assumirà les funcions de superiora. Aquest període de tres anys pot ser prorrogable com a màxim a sis.

Quines són les funcions de la responsable superiora?

DS.- És la representant de la Congregació davant la Institució i, a nivell intern, la responsable d'animar i impulsar la vida de la Comunitat d'acord amb el projecte provincial de la nostra Congregació.

Quantes germanes vedrunes sou a Catalunya?

DS.- A Catalunya som aproximadament unes 750. La Congregació Vedruna està repartida per tot el món, excepte a Oceania, i reuneix a 2.400 germanes.

Per què vau optar per la vocació religiosa?

DS.- Jo sempre he volgut ser monja. En el meu cas, amb el pas del temps, la meua opció ha anat sent més conscient i més com-

promesa amb Jesús i el seu Regne. La meua primera idea en voler fer el noviciat era ser tota de Jesús i anar a les missions. Vaig entrar al noviciat quan tenia disset anys i aquesta motivació s'ha anat enriquint al llarg del temps.

PC.- Des que era petita vaig viure la vida religiosa de molt a prop; tant jo com la meua família hem estat educades a les Carmelites Vedrunes. Crec que la meua vocació religiosa es va manifestar de molt jove. El procés d'aprofundiment, però, l'he fet dintre de la Congregació. Ara em sento molt més església, i compto amb un grup humà que m'ajuda a tenir-hi una posició concreta, vivint al servei de la gent.

FH.- Com que jo tenia aquesta tirada cap als malalts, em vaig sentir molt bé ingressant en una Congregació que tenia dins del seu carisma l'atenció als malalts i els més necessitats.

Sembla que avui dia hi ha poques vocacions. Com veieu el futur de la vostra Congregació?

PC.- Jo això ho veig a les mans de Déu, perquè sinó, sembla que es pugui acabar. Però no m'inquieta, perquè de la mateixa manera que Déu es va encarregar d'anar a buscar Sta. Joaquina de Vedruna, farà que perdurin els valors de la vida religiosa dintre de l'església. Jo ja faig el que puc col.laborant amb el grup provincial de Pastoral Juvenil, però la resta està a les mans de Déu.

FH.- Són altres temps i potser sí que m'inquieta la falta de vocacions, però la desesperança no condueix a res.

DS.- Jo crec, com ha dit la Pilar, que la vida religiosa continuarà, encara que amb altres formes perquè els temps canvien, però allò que és essencial ha de continuar.

Què us hauria agradat fer i no heu fet?

PC.- És veritat que alguna vegada he pensat que hauria pogut fer més coses, però he estat tan dedicada a la meua feina durant tots aquests anys i m'ha agradat tant fer-ho, que ja ho dono per bo.

FH.- Jo sóc una persona que es pensa moltíssim, massa i tot, les coses abans de fer-les. És així com vaig perdre l'oportunitat, que se'm va oferir fa anys, de fer una experiència en un país del tercer món. Ara ho penso i la veritat és que m'hauria agradat anar-hi. A part d'això, he de dir que la meua vida en comunitat i la meua feina m'han fet sentir molt bé.

DS.- Jo sempre m'he sentit molt lliure i, gairebé sempre, he fet el que he desitjat fer, sempre comentant-ho amb la Congregació. Potser el que m'hauria agradat és viatjar més. La meua primera idea d'anar a les missions va perdre força quan vaig adonar-me que aquí, a Catalunya, a Granollers, hi havia molta cosa a fer.

Les germanes M. Dolors Sitjes, Pilar Castellanos i Fina Hernández.

FH.- Des de molt jove he volgut donar-ho tot als malalts, però la motivació més forta va ser la de trobar-me amb el Senyor i donar-me tota a ell. Ajudant els malalts vaig trobar el camí cap al Senyor. La vida religiosa dintre de la Congregació m'ajuda a créixer, em dona força davant les adversitats i consolida la meua vocació.

Per què vau triar la Congregació Vedruna?

DS.- Perquè la meua família ja hi tenia una relació. La meua mare va estudiar amb elles i el meu pare va tenir una tia vedruna. Sempre em vaig sentir molt atreta per la seva forma d'actuar.

PC.- A mi m'agradava l'estil de les vedrunes. Encara que vaig estudiar infermeria amb les germanes paules, m'agradaven més les vedrunes, que coneixia des de la infància. Era un estil més senzill, menys rígid.

Una vida en companyia dels ocells

En aquest número del dBaB, *L'altra mirada* ens acosta a un company que té una afecció molt peculiar pels ocells. És en Manolo Sánchez, oficial paleta de Manteniment al nostre Hospital. Té 53 anys i en fa 25 que treballa amb nosaltres. En Manolo és una de les persones que va impulsar el Concurs d'ocells que vam celebrar a l'Hospital el 18 d'abril amb motiu del 75è aniversari de l'edifici històric.

Va arribar a Catalunya -on ja vivia un dels seus germans- quan tenia dinou anys procedent de Novalés, poble de Cantàbria pertanyent al municipi d'Alfoz de Lloredo. L'any 1964, sortint d'una *farra* de fi d'any va agafar la maleta i, sense pensar-s'ho dues vegades, va deixar el poble "per recórrer mon". Però aviat va conèixer l'Angelita, la nostra companya de la bugaderia, i el seu desig de conèixer mon es va ajornar per l'afany de formar una família, cosa que va fer l'any 69. Va anar a viure a prop de l'Hospital i gràcies als veïns es va assabentar que hi feia falta personal per a manteniment... i fins avui.

En Manolo ens explica que el seu interès pels ocells li ve de quan era petit i feia el camí per anar a escola amb els seus dos germans grans. Veien els nius i cada un que descobrien se'l feien seu: aquí una cadenera, allà un pinsà, uns passarells, un pit-roig, etc. Sempre amb cura de no tocar ni treure les cries dels nius.

Quan va tenir un lloc adequat per poder dedicar-s'hi va començar a criar-ne. En veure que a més de tenir-los i criar-los, també era interessant caçar-ne i domesticar-los, es va treure una llicència federativa. Units per aquesta afecció es van ajuntar una colla d'amics i van formar una associació a Canovelles, perquè allà

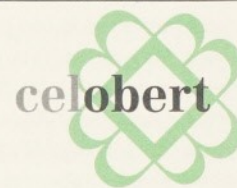
En Manolo Sánchez lliurant un dels trofeus del Concurs d'ocells celebrat amb motiu del 75è aniversari de l'edifici històric.

podien dedicar-se a l'especialitat que els agradava més, que era la de resistència en el cant dels ocells, que es practica deixant-los sempre a l'aire lliure. L'altra especialitat consisteix a veure quin és l'exemplar que comença a cantar més ràpid. La seva dedicació el va dur a formar part de la junta directiva de l'associació, de la qual va ser president durant uns anys. Avui dia encara forma part de la junta, i com en qualsevol afecció on intervé la burocràcia i la "paperassa" hi ha moments de molts maldecaps, però li agrada molt veure l'afecció del jovent, perquè mentre es dediquen a això, no fan res que els pugui perjudicar.

També és una dedicació important per a la gent gran que passa el seu temps preparant els concursos. Manolo arriba a estimar-se els seus ocells i diu que hi troba a faltar aquells exemplars que li han fet guanyar alguns premis.

Coral Gómez

Acord per a l'estabilitat laboral

Un moment de l'acte de signatura de l'acord.

El 25 de març passat es van reunir la Direcció i el Comitè d'Empresa de la Fundació Hospital/Asil de Granollers per tal de signar l'acord mitjançant el qual es vol incrementar l'estabilitat laboral al nostre centre.

Amb l'objectiu d'afermar els llocs de treball de caràcter estable, com a forma d'integrar als professionals a la Institució, es va acordar portar a terme una sèrie d'accions en diferents àmbits, com ara les guardies mèdiques, les places vacants i els contractes d'interinatge.

En relació amb les guardies mèdiques, l'acord estableix que s'analitzarà la dotació necessària per a cada servei de l'Àrea

d'Urgències i es revisarà el model organitzatiu actual per donar-los cobertura. Sobre les places vacants, s'ha acordat que es faran diferents convocatòries al llarg de l'any, fixant uns terminis per tal d'agilitar el procés.

D'altra banda, la cobertura de les absències es farà en funció de les càrregues de feina que hi hagi quan se'n produeixen, a través de la contractació de professionals de forma interina fins que es resolgui la situació que ha motivat el contracte.

dBaB

Nous cursos

A més dels cursos que habitualment es porten a terme a l'Hospital (Taller de la mort, Relació d'Ajuda, Rol d'Auxiliar, Comunicació, Alletament matern, Metodologia Científica, Suport Vital Bàsic...) aquest any s'han fet per primera vegada el curs de Seguretat i Salut en el treball hospitalari, el de Cures Bàsiques d'Infermeria d'Urgències i el de Gestió de l'Estrès.

El Curs de Seguretat i Salut en el treball hospitalari es va programar per formar els delegats de prevenció, però es va fer extensiu a tots els professionals interessats en aquest camp. Els seus objectius prioritaris eren conèixer els principals conceptes en l'àmbit de la gestió de la prevenció de riscos laborals, els factors de risc de les condicions de treball i les tècniques preventives per a la seva millora, i la legislació vigent en prevenció de riscos laborals. Els 43 participants d'aquest curs de 60 hores van obtenir el títol de nivell bàsic en Prevenció de Riscos Laborals.

El març es va fer el curs sobre Cures Bàsiques d'Infermeria d'Urgències, preparat per professionals d'Infermeria de l'Àrea d'Urgències i en el qual van participar 35

Curs de Cures Bàsiques d'Infermeria d'Urgències.

diplomats d'infermeria, tant de l'Hospital com de fora. Els objectius del curs van ser que els assistents assolissin coneixements bàsics per poder actuar d'una manera eficaç davant una situació de crisi real i potencial, com també prendre consciència que les cures d'infermeria a l'Àrea d'Urgències poden prestar una atenció integral al malalt.

El curs de Gestió de l'Estrès s'ha fet per primera vegada a l'Hospital, amb una gran acceptació (hi han participat 35 persones). Els alumnes van poder adquirir-hi els coneixements necessaris per diagnosticar la naturalesa de la situació estressant, desenvolupar un canvi d'actituds que conduixin al desenvolupament d'estils de vida més sans, i adquirir les eines per gestionar amb èxit totes les causes d'estrès que es generen en els àmbits d'activitat tant professional com social i personal.

La germana Sisa us diu "gràcies"

No fa gaire dies, molts de vosaltres que treballau aquí a l'Hospital, i també antics companys i amics que en temps passats d'una manera o altre vàreu tenir relació amb la "Sisa", ens heu acompanyat en el seu acte d'enterrament, i junts hem pregat per ella.

La Sisa ha fet ja un llarg camí (85 anys), i una bona part l'ha recorregut amb la gent d'aquesta població tan dinàmica de Granollers, i la seva comarca, donant-se amb gran amor al servei d'aquells que per diversos motius han trepitjat el nostre Hospital.

Pensem que la Sisa va saber "ser" i "estar". Tots els qui l'heu coneguda, haureu observat que va ser una dona de voluntat i caràcter, de geni i exigent en la feina, intuïtiva i servicial, de pregària i de fe, treballadora i sacrificada. I també curiosa, "tot ho volia saber".

Quan més d'una vegada li dèiem que no treballés tant, sempre ens responia: "ja des de petita em van ensenyar que s'havia de treballar, i mentre tingui forces ho faré". I realment ho ha fet així.

Tots els qui des de fa força anys l'heu vist en el treball, us haureu fixat que també va saber estar. Va estar cuidant malalts durant molts anys, va estar "servint als metges" (tal com deia ella), va estar a la bugaderia i al planxa-

dor, va estar sempre atenta a fer un servei als altres: quan l'Hospital era petit més d'una vegada havia fet de "cangur", o s'havia avançat a oferir un flam a aquells que sabia que els hi agradava, a preparar pa amb tomàquet i una truita al metge que encara no havia menjat, a oferir un got d'aigua, i també un got de vi..., a treure les taques d'aquell o aquella que anava a preguntar-li com fer-ho, a cosir aquell botò que faltava..., i com això tantes altres coses.

I ja, quan per la dificultat de les seves caderes -no per la manca de vitalitat-, es va quedar a la Comunitat, va continuar servint i treballant en aquelles tasques de la roba que hi ha per fer en totes les cases. Encara tenia temps per fer ganxet.

La Comunitat, que en aquests últims dies de vida l'hem pogut acompanyar i estar amb ella, tenim la satisfacció de dir-vos que la Sisa ha tingut temps per preparar-se i viure tot allò que comporta la mort, i ho ha sabut fer. No ens sembla contradictori dir que ha mort serena i feliç. Les seves paraules de pocs dies abans de morir han estat: "per què nequitejar-me si vaig a trobar-me amb Allò que he cregut i pel que he viscut, amb Aquell que m'estima i jo estimo i que ja tinc ganes

Sessions clíniques generals

Abril-Juny de 1998 / Sala d'actes de l'Hospital

23 Abril 08.00 h

"Prevenció de les lesions gastroduodenals induïdes per medicaments a l'Hospital General de Granollers. A qui? Quan? Amb què?"

Dr. Joan Padrós i Dr. Joaquim Rigau

Unitat de Fetge i Aparell Digestiu

Servei de Medicina Interna

Dr. Carles Pardo

Servei de Farmàcia

Hospital General de Granollers

30 Abril 13.00 h

"Pancreatitis aguda greu: Tractament multidisciplinari"

Coordinador: Dr. Salvador Armengol

Servei de Medicina Intensiva

Dr. Lluís Inaraja

Servei de Diagnòstic per la Imatge

Hospital General de Granollers

Dr. Joan Gener

Servei de Medicina Intensiva

Dr. Benjami Oller

Dr. Nivardo Rodríguez

Servei de Cirurgia General

Hospital Germans Trias i Pujol de Badalona

14 de maig 08.00 h

"Anàlisi de l'impacte del nou protocol d'aturada cardio-respiratòria intrahospitalària"

Dra. M. Fe Codina

Servei d'Anestesiologia i Reanimació

Dr. Romà Julià i Dr. Josep Lluís Simon

Servei d'Urgències

Dr. Pablo Velasco

Servei de Medicina Intensiva

Hospital General de Granollers

21 de maig 08.00 h

"La sida al Vallès Oriental. Dades i perspectives"

Dr. Enric Pedrol

Dra. Rosa Solé

Unitat de Malalties Infeccioses/VIH

Servei de Medicina Interna

Hospital General de Granollers

28 de maig 08.00 h

"Investigació clínica en medicaments i productes sanitaris. Els comitès ètics d'investigació clínica"

Dr. Francesc Jané

Catedràtic de Farmacologia

Director del Servei de Farmacologia Clínica Hospital de la Santa Creu i Sant Pau de Barcelona.

Dra. M. Pilar Mas

Servei de Farmàcia

Hospital General de Granollers

11 de juny 08.00 h

"Trasplantament de sang de cordó umbilical"

Dra. Maitè Coll

Servei de Pediatria

Hospital General de Granollers

18 de juny 08.00 h

"L'ecoendoscòpia digestiva. Aplicabilitat i resultats actuals"

Dra. M. Àngels Ginés

Unitat d'Endoscòpia Digestiva

Institut Clínic de Malalties Digestives

Hospital Clínic i Provincial de Barcelona

de veure?".

Des d'aquestes ratlles, la Comunitat Vedruna volem donar les gràcies a tots els qui durant tants anys heu tingut relació amb ella pel treball i per l'amistat, a tots els qui en aquests últims dies l'heu visitat, i a tots els qui en la celebració de l'Eucaristia l'heu acompanyat. Ben segur que ella es va sentir molt contenta i també, sonrient des del Cel, us diu "gràcies".

Comunitat Vedruna

l'agenda

Comiat per jubilació

El mes d'abril s'ha jubilat la nostra companya Natàlia Giménez, que ha treballat durant 21 anys al servei de cuina de l'Hospital. Li desitgem molta sort en aquesta nova etapa de la seva vida.

Nomenaments

Sra. Rosa Vila Solé
Cap d'Infermeria de la
Unitat de Geriatria i COT

Dr. Josep Francesc
Casamitjana Claramunt
Metge especialista en
Otorinolaringologia

les golfes

Solució Mots encreuats núm 22

H: 1. A la desesperada.- 2. Gloriós. Operar.- 3. Ram. Ceràmica.- 4. Imbricat. Cossi.- 5. Miroia. Entr. At.- 6. Enlitrir. Iai. A.- 7. Nerides. L. Rt.- 8. Sr. Ul. Bah. Rosa.- 9. U. Gravidesa.- 10. Rada. Ais. Neta.- 11. Avinentesa. S. T.- 12. Iots. Rsam. Ti.- 13. E. I. Pnea. Abric.- 14. Pacció. Atorga.

V: 1. Agrimensura. Ep.- 2. Llaminer. Avi. A.- 3. Aombrar. Dioic.- 4. Dr. Roleu. Ant. C.- 5. Ei. Itilf. Espi.- 6. So. Caid. R. N. No.- 7. Esca. Rebatre.- 8. S. Etè. Saviesa.- 9. Por. Ni. Hissa. A.- 10. Epactal. D. Amat.- 11. Remora. Ren. Bo.- 12. Aris. Irosses. Rr.- 13. Dacsa. t. T.- 14. araità. A. Atica.

Solució a l'Escudella barrejada núm. 22

AMAYA Natividad, ARMERO Gemma, BERNABEL Carlos, ESTRANY Mercè, ESTOPINA Núria, FERNANDEZ Ginesa, FERRER Antonio, FERRER Isidre, GARCIA Agustina, GRAU Santiago, HIJAZI Anis, IRIONDO Luis, MARCÓS Carmen, MORCILLO Sagrario, NOGALES Francisco, PARDO Núria, REDONDO Antonio, SILVA Olga, VENTEO Rafael, VILARRASA Ester.

Solució de la Targeta falsa núm 22

SILVIA SANZ MOIX

Guanyadors per sorteig, entre les solucions correctes de "Les Golfes" del número 22: Escudella barrejada: Rosa Ros. Mots encreuats: Esther Almansa. Targeta falsa: Francesca Forn

Us recordem que sortejarem un llibre entre tots els encertants de cadascun dels passatges. Podeu dipositar la solució a la bústia que trobareu al costat de la Unitat d'Informació i Atenció al Client.

Data límit per entregar els resultats de "Les Golfes 23": 29/06/98

Escudella barrejada

Número 23

Mots encreuats

Número 23

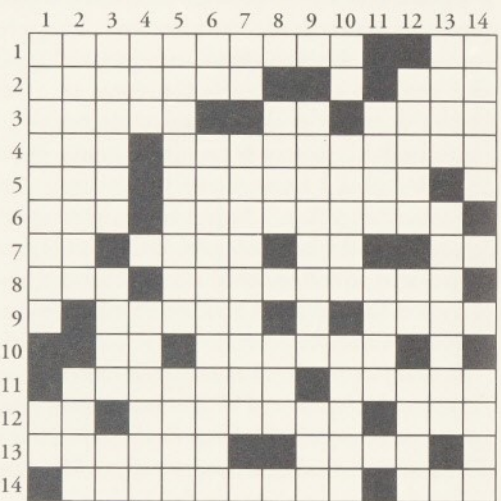
Del dret i del revés, recte i de través, podeu trobar 20 companys de treball.

Per MTS

SEVGRUBATIRAGRAM
ATENEBSELEGNAM^oER
REIRUABZIRTAEBLA
RLAMCARUGESAGLOL
OOMERCMIRALLESSI
BJRSOCNABASIULLV
AVISAGRVAIRAMET
IPZHEVCNVAIDILBE
RAILAVONILECARAB
OTZEUQRAMALEDASA
TRIODAGLEDAIVLIS
CARMENRAMIREZGRI
IMBORELOMSEDRUOL
VTRATIUGAICARGNE
M^oCEMODNOICPECNO
GIEDROADALUCAMNI

H: 1. Cau de guineus. Dues d'iguals.- 2. Forat d'entrada d'un cau. El primer. Tija prima.- 3. Illa molt petita. Mig blau. Ja canta un de sol.- 4. Una ala que no pot volar. Mancar de tolerància.- 5. Droga dura. Dit de les persones o coses que viuen en una mateixa època (pl.). Sud.- 6. Hidrocarbur gasós. Pertanyent o semblant a un utricle.- 7. Pàtria d'Abraham. Es balla del revés. Contracció gramatical. Adverbi de lloc.- 8. Una part de l'any. Acció d'abondar.- 9. Est. Nom d'una de les parts de l'any. Est. Una nena molt desdrençada.- 10. Pronom feble. Entre el triàsic i el juràssic. Creu.- 11. N'hi ha al llit, al sofà... Obra de cosir, de brodar, etc.- 12. És sempre a l'alcohol. Ordre de compareixença. Rar, molt rar.- 13. Part més alta de la volta del crani. El seu símbol és Y. Mil.- 14. Síndrome psicomotora caracteritzada per la inèrcia i la pèrdua d'iniciativa motora. Arbre semblant a l'om.

V: 1. Ribot estret. Mascle de l'oca.- 2. Olivera borda. Capell de copa alta que pot aplanar-se de manera de poder ser portat sota el braç.- 3. Regió a cada costat del cos compresa entre les costelles falses i els ossos de la pelvis. L'últim reducte de Mussolini. Nota musical.- 4. Prefix que significa nou, recent. Cinquanta. Interdicció de tota relació comercial o social amb algú.- 5. Relatiu a les articulacions. Mona famosa al cinema.- 6. Nom de lletra grega. Qualitat de notable.- 7. Cinc-cents cinquanta. Temps revolt i tempestuós. Oest.- 8. Vocal. Objectes de valor agafats com a profit d'una victòria, d'una empresa recixida. Consonant. Esporangi membranós. Nord.- 9. Consonant. Llot que deixa la riuada en retirar-se dels camps inundats (pl.). Tres.- 10. Ocell. Herba de l'alba. esclau dels lacedemonis.- 12. Tros de llenya o carbó encès. Nom de lletra. En llenguatge musical, animació, vivacitat.- 13. Pèls aspres i llargs que alguns animals tenen al bescoll i a la cua. Qualitat de roent. Consonant.- 14. Involucre en forma de copa propi de la inflorescència de les eufòrbies (Quin final!). Consonant. La mateixa. Cadascuna de les darreres branques d'un arbre.

Targeta falsa

Número 23

Sembla una senyora que dorm a la palla però és un senyor que sempre té els ulls oberts.

M. JOSEP PEDROL DE PALLER

Marina Molins

el rebost

Mousse de maduixes

Ingredients

- 400 g de maduixes madures
- 3 clares d'ou
- 110 g de sucre
- 350 g de nata

Preparació

Bateu les clares d'ou a punt de neu, juntament amb el sucre. Renteu i traieu les fulletes de les maduixes; tritureu-les fins aconseguir un puré. En un bol fondo, barregeu les clares muntades amb el sucre i la meitat de les maduixes. Poseu la barreja anterior en una plata de vidre o en copes i recobriu-la amb la nata. Barregeu-ho amb la meitat sobrant de les maduixes fetes puré. Serviu la *mousse* ben gelada.